

[Steffensen]

Ministeren nævnte i sit første indlæg, at kristeligt folkeparti ville bryde med gratisprincippet. Dertil må jeg sige, at det kun er delvis rigtigt. Vi ønsker ikke at bryde med gratisprincippet, når det drejer sig om det, som er det væsentligste for os, nemlig bogudlånet; det gjorde jeg rede for før og skal ikke gentage.

Derimod mener jeg nok, der er grund til at bryde med gratisprincippet på hele det lydbærende område, og det har sammenhæng med noget, som vi alle i salen er enige om, nemlig at vi skal tilgodese alsidighed. Man kunne bare stille et enkelt spørgsmål: hvordan i alverden vil man tilgodese alsidigheden på det lydbærende område uden at bygge til ved samtlige biblioteker i dette land efter en større målestok? Mængden på dette område er jo så fantastisk, at man roligt kan sige, at de kvadratmeter, der i dag bruges på bibliotekerne til dette formål, intet forslår, hvis bibliotekerne skal leve op til alsidighedskravet på området. Derfor synes jeg, det er en ting, vi også må tage med ind i vurderingen.

I øvrigt synes jeg, at mange af de bemærkninger, der er gjort af ordførerne, tyder på, at der kan komme noget godt ud af de forslag, vi her har til behandling, og jeg vil slutte med at takke fru Eva Møller for de venlige bemærkninger, hun kom med i anden omgang.

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

Lad mig allerførst sige, at jeg har været bekymret over at høre, at samtlige eller i hvert fald de første tre ordførere i denne debat har hørt mig antyde, at deltagerne i debatten i dag skulle have et mangelfuldt vidensgrundlag for debatten. Det har jeg altså ikke ment, og jeg skal omhyggeligt læse afskriften af, hvad jeg sagde før. Det, jeg gjorde opmærksom på, var, at jeg har hørt endda ganske mange steder i debatten, og jeg synes også, det ligger bag nogle af henvendelserne til folketinget, at der har været misforståelser med hensyn til det økonomiske grundlag for den administration af bibliotekerne, som fremgår af regeringens lovforslag.

Hvis man i nogle organisationer skulle have den forestilling, at forskningsbiblioteker og folkebiblioteker skulle have prioritering

inden for fælles rammer med hensyn til de økonomiske ressourcer, synes jeg, det er meget væsentligt at gøre opmærksom på, at dette er en misforståelse, og at en måske meget stærk modvilje imod forslaget kunne hænge sammen dermed. Men når så mange ordførere har opfattet det anderledes, kan jeg forstå, at jeg ikke kan have udtrykt mig så klart, og lad mig derfor med det samme sige, at det beklager jeg.

Til de enkelte ordførere har jeg kun få bemærkninger. Jeg forstår ikke – vil jeg sige til fru Eva Møller – hvem jeg skulle forhandle med, om ikke med Kommunernes Landsforening, når det er et forhold, der vedrører stat og kommuner, for det er her, de økonomiske forhold bliver drøftet.

Så har både hr. Brøndsted og fru Eva Møller og til slut meget klart hr. Steffensen i form af en udfordring til mig spurgt, hvilken stilling jeg nu tager til denne debat. Jeg tager naturligvis den stilling, som jeg gav til kende straks i min replik, nemlig at jeg klart kan konstatere, at mange partier her i folketinget – jeg vil da også gerne udtrykke det, som det rigtigt er – at et flertal af partierne her i folketinget ser anderledes på administrationen, end flertallet i bibliotekskommissionen gjorde, og det er da klart, at jeg drager konsekvenser deraf. Men at der skulle være noget mærkværdigt i, at jeg lader det lovforslag, jeg skal udforme, være påvirket af de meget grundige overvejelser, som er foregået i bibliotekskommissionen, og som er kommet til udtryk i et meget stort flertal, kan jeg ikke se.

Jeg vil gerne gøre hr. Brøndsted opmærksom på – og det refererer til hr. Brøndsteds første indlæg – at jeg har kunnet gøre det med god samvittighed på baggrund af min tidligere erfaring som forsker og universitetslærer og på baggrund af, at jeg i et universitetsinstitut, som jeg selv har været chef for under dets oprettelse i begyndelsen af 1960'erne, har været med til at indrette et fylldigt institutbibliotek. Jeg kender i detaljer samarbejdet mellem universiteternes institutbiblioteker og hovedfagbibliotekerne og kan igen understrege, at jeg med fuld tryghed ville se de bibliotekstekniske forhold, som vedrører samtlige biblioteker, administreret i et kulturministerium, også i egenskab af forsker og universitetslærer. Dette er altså ikke noget, jeg foreslår på trods af min fortid,